

EĞİTİM, FAALİYETLERİN EN KIYMETLİSİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi hakka hamdihî, ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî, ve sahibihî, ve men tebiahû biihsânin ecmaîn... Emmâ ba'd.

Aziz ve sevgili kardeşlerim!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri iki cihan saadetine cümlelerinizi nail eylesin... İki cihanın hayırlarına erdirsin... Sevdiklerinizle beraber cennetle, cemaliyle cümlelerinizi müşerref eylesin...

Güzel bir zamanda ve güzel bir mekânda; bu toplantıyı tertip edenlerden Allah razı olsun...

Yer seçimi de çok isabetli olmuş. Tabii, Allah CC lütfediyor, yardım ediyor; hakkımız, haddimiz, istihkâkımız olmadan çok büyük ihsanlar, kolaylıklar gösteriyor. Çok güzel bir yer seçmişler. Daha önceki kampları biliyoruz. Onlar da güzeldi, fakat bu bir başka türlü güzel!

Havası temiz; "Avustralya'nın havası en güzel olan yeri" diyorlar. Sağlam havalı, yayla havası... Güzel bir yer... Binalar pırıl pırıl, tertemiz, ferah, geniş... Böyle bir yeri seçmiş olmanızdan dolayı çok sevinçliyim. Allah'a hamd ü senâlar olsun... Nasib eden Allah ama, kardeşlerimiz

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

de gerçekten burayı tutmakla büyük bir başarı kazanmış oldular. Allah razı olsun...

Bize ödül hazırlamışlar; bir sürü teşekkürler, güzel sözler, layık olmadığımız iltifatlar oldu. Hepsine teşekkür ederiz. Onların hüsn-ü zanını... Hakkımızda güzel düşündükleri için duygularını ifade ediyorlar. O sözler bizim hakkımız olmadığı halde onların güzelliklerini ifade eden sözler. O bakımdan güzellikleri dışarıya aksetmiş oluyor; teşekkür ederiz, Allah razı olsun...

a. Güzel Bir Çığır Açmanın Karşılığı

Aileleri büyük kalabalıklar halinde, eğitim ve dostluk amacıyla bir araya getirmek bir buluştur, bir icattır. Bu icadı Avustralyalı kardeşlerimiz ortaya koydular.

Daha önce başka yerde bu kadar büyük çaplı hareketler yoktu. Türkiye’de dahi yoktu. İnsanlar tatil yapabilir ama birkaç yakın arkadaşını alır, hususi bir şekilde arabasına atlar; Bodrum, Marmaris, Kuşadası gibi güzel yerlere gidebilirdi. Adana, Mersin gibi yerlere gidebilirdi. Fakat böyle hem tatili değerlendirmek, hem ibadet etmek, hem eğitim yapmak gibi gerçekten sevabı çok olan güzel niyetlerle, bu kadar büyük çaplı çalışmalarını yapmak Avustralya’ya nasip oldu. Bunu onlar icat etti.

Biliyorsunuz, Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹

¹ Müslim, *Sahîh*, c.V, s.198, no:1691; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.329, no:2507; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.236, no:199; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.361, no:19223; Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.II, s.315, no:2312; Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.VIII, s.384, no:8946; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.140, no:512; İbn-i Huzeyme,

مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ
كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ
أُجُورِهِمْ شَيْءٌ وَ مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً
فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وِزْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا
وَلَا يَنْقُصُ مَنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ

(م. ن. ه. عن جرير)

(*Ve men senne fi'l-islâmi sünneten haseneten*)
“Kim müslümanlıkta bir güzel çığır açarsa, iyi
bir âdet ortaya koyarsa, (*feumile bihâ ba'dehû*)
kendisinden sonra başkaları da o yolda yürürse,
o adeti sürdürürse; (*kütibe lehû mislü ecri men
amile bihâ, ve lâ yenkusu min ücûrihim şey'ün*)
o açılmış olan çığırda yürüyen, o âdeti icra
eden insanların ecrinden, sevabından bir şey

Sahîh, c.IV, s.112, no:2477; *Tayâlisî, Müsned*, c.I, s.92, no:670;
İbn-i Ebî Şeybe,

Musanef, c.III, s.109, no:9895; *Beyhakî, Şuabü'l-İman*, c.III,
s.200, no:3320; *Beyhakî, Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.176, no:7531;
Neseî, Sünenü'l-Kübrâ, c.II, s.40, no:2335; *İbnü'l-Ca'd, Müsned*,
c.I, s.89, no:516; *Hamîdî, Müsned*, c.II, s.352, no:805; *Taberânî,
Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.IV, s.55, no:2716; *Begavî, Şerhü'sSünneh*,
c.III, s.193; *Tahâvî, Müşkilü'l-Âsâr*, c.I, s.251, no:208; *İbn-i Asâkir,
Târih-i Dimaşk*, c.XXXIII, s.544, no:9396; *İbn-i Asâkir, Mu'cem*,
c.I, s.468, no:968; *Cerir ibn-i Abdullah RA'dan*.

İbn-i Mâce, Sünen, c.I, s.240, no:203; *İbn-i Hibbân, Sahîh*, c.VIII,
s.102, no:3308; *Taberânî, Mu'cemü'l-Evsat*, c.IV, s.343, no:4386;
Bezzâr, Müsned, c.II, s.125, no:4208; *Ebû Cuhayfe RA'dan*.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.780, no:43078; *Heysemî, Mecmaü'z-
Zevâid*, c.I, s.409, no:771; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.256, no:2509;
Câmiu'l-Ehâdîs, c.XX, s.414, no:22497, 22501.

eksilmeden, bir misli de o adeti ortaya çıkarana yazılır.”

Aksi de var: (*Ve men senne fi'l-islâmi sünneten seyyieten*) “Kim müslümanlıkta kötü bir çığır açarsa, kötü bir yol tutturursa, (*feumile bihâ ba'dehû*) kendisinden sonra başkaları da o yolda yürürse; (*kütibe aleyhi misli vizri men amile bihâ, ve lâ yenkusu min evzârihim şey'ün*) o yürüyenlerin günahından bir şey eksilmeden, bir misli de bu yolu ilk açana yüklenir.” buyurmuş.

Yani, iyi işi yapanlar sevap kazanırlar, fakat bu âdeti çıkarana da onun bir kopyası, bir misli sevabı alırlar. Neden? Hayırlı bir işe vesile oldukları için, iyi bir çığır açtıkları için, iyi bir âdet ortaya koydukları için...

Ailelerinin, başka insanların, birçoğunun içki içip, zil zurna sarhoş olup yerlere yığılıp, serilip çılgınca eğlenerek, yılbaşı kutlamaları diye asla bir müslüman olarak tasvip edemeyeceğimiz şekillerde değerlendirirken, onları bu çirkin manzaralardan uzak, sakın, تنها, güzel bir yerde toplamak, bir kere çok büyük bir hayır... Yani bu insanlar şehirlerin içinde kalsalar, bu günde bu kadar rahat olmaz. Çünkü büyük bir şamata oluyor.

Ben bir kere Münih'te bu günlere rastladım. Adamlar bu münasebetle, şehrin içinde çok büyük şamata yapıyorlar. İstemediğiniz halde kendinizi onların örfleri, âdetleri içinde buluyorsunuz. Güzel de değil, bir karnaval havası içinde, hoş olmuyor. Buralardan uzak olmak gerekiyor.

Peygamber Efendimiz SAS Tebük Seferi esnasında, Medâin-i Sâlih bölgesinde bir yerden geçerken ordusuna;

“—Buradan çabuk geçin!” buyurmuş.

Sebepe? Orada eskiden yaşamış olan günahkâr bir kavmin Allah'ın gazabına uğramış olması. Orada Sâlih AS'ın Semud kavmi gazab-ı ilâhîye uğramış. Onun için, “Burada durmayın, hızlı geçin!” buyuruyor.

Gazab-ı ilâhînin tecelli ettiği yerde durmak bile doğru değil. İnsan bir sürü günahkârın arasında durdu mu, oraya bir ilâhî ceza geldiği zaman, onların arasında “Kurunun yanında yaş da yanar!” denildiği gibi zarar görebilir.

b. Cemaatle Namaz Kılmanın Önemi

Müslümanları böyle günah işleyen insanların arasından bir kenara çekmek, bir kurtarmadır. Güzel bir şey, denize düşmüş bir insanı elinden tutup kurtarmak gibi güzel.

Ama bununla kalınmıyor; bir taraftan da topluca ibadet yapma imkânı oluyor. Buraya gelen kardeşlerimizin hepsi, ufak tefek mazeretler hariç, hepsi on gün, on bir gün namazı cemaatle kılacaklar.

Namazı cemaatle kılmak çok büyük sevap... İnsanın namazı cemaatle kılması, şahsen kılmasından 27 kat daha sevaplı. Bir de böyle kırsal alanda, tarlada, bahçede tek başına kılsa bile 50 kat sevabı var. Sabahleyin baktım iki yerden sabah ezanı okunuyordu. Bir tane

bizim köşeden ezan sesi geliyordu, bir de başka yerden, aşağı sokaklardan geliyordu. Belki başka yerde de vardı. Böyle ezan sesleriyle bir mahallede namaza kalkmak çok sevap...

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:²

مَا مِنْ خَمْسَةِ أَيْتَاتٍ لَا يُؤَدَّنُ فِيهِمْ بِالصَّلَاةِ وَتُقَامُ فِيهِمْ بِالصَّلَاةِ إِلَّا اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

(حم. طب. عن أبي الدرداء)

RE. 381/5 (*Mâ min hamsetü ebyâtin, lâ yüezzenü fîhim bi's-salâh, ve tükâmü fîhim bi's-salâh, ille'stahveze aleyhimü'ş-şeytân.*)

“Beş ev yoktur ki, hiç bir beş tane ev yoktur ki, içinde namaz için ezan okunmuyor, namaz için ikâmet getirilmiyor; şeytan oraya hâkim olur, şeytan oraya bastırır, gâlip gelir.”

“—Bir yerde beş tane müslüman aile toplansa bunların ezan okuyup kamet getirip namazı cemaatle kılması icap eder. Eğer ezan okumazlarsa şeytan onlara sahip olur, hâkim olur; orayı şeytan istila eder.”

Demek ki ezanın çok büyük mânevî faydası var.

Bir insanın 27 kat veya 50 kat fazla sevap alması, cemaatle namaz kılması, parayla ödenecek bir şey değil. Yani kardeşlerimiz kendi semtinde, şehrinde yalnız kılacak olduğu bir namazı

² Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.445, no:27553; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LIX, s.340, Ebü'd-Derdâ RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.978, no:20372; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIX, s.153, no:20443.

burada cemaatle kıldıysa kampa verdiği bütün masraf kat kat çıkmış demektir, çok büyük kâr etmiş demektir.

Neden? Çünkü mânevî sevap kazanıyor, çok büyük ecir kazanıyor.

c. Eğitim, En Kârlı Çalışma

Bunun dışında ayrı bir fazilet, bir ilâve olarak bir de burada eğitim düşünülmüş. Beyefendilere eğitim, hanımefendilere eğitim, çocuklara eğitim, en küçük çocuklara bakım ve eğitim... Bu da çok güzel bir şey!

Eğitim, insanoğlunun faaliyetlerinin en kıymetlisidir. Eğitim çalışması, bir insanın yaptığı çalışmaların en kıymetlilerinden biridir, ibadettir. Eğer eğitme dinî sahada olursa, ibadetin ta kendisidir! Yani ibadetten ayrı bir çalışma değildir. Eğitim de ibadettir. Bir ilimden bir bahis öğrenmek, tariflere sığmayacak kadar büyük sevap kazanmaya sebep olur. Bir ayeti öğrenmek, bir sünneti öğrenmek, insana tarif edilemeyecek kadar mükâfat kazandırır.

Onun için, eğitim çalışmalarına çok büyük önem verilmesi gerekiyor. Çok büyük masraf yapmamız, çok büyük yatırım yapmamız gerekiyor. Prof. Mümtaz Turhan, kendisi büyük bir eğitimcidir, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde çalışmış milliyetçi bir profesördü. Allah rahmet eylesin, mü'min bir kimseydi. Kitaplarında,

“—Eğitim çalışmalarına yapılan yatırım, en kârlı yatırımdır.”

diyor.

Yatırımını yapan insana, en kısa zamanda en büyük kârı getiren yatırımdır.

Bu en büyük kâr nedir? Aynı zamanda maddî kârdır. Yani insan eğitime yatırım yaptığı zaman, maddî bakımdan kesesi de şişmanlar. Kasası da dolar, cebi de dolar. Ama asıl büyük kâr, eğitilen insanların câmiya kazandırılmasıdır. Eğitilmiş bir insanın faziletli bir insan olması; erdemli, ahlâklı, olumlu, yapıcı bir insan olması, topluma çok büyük bir kârdır.

Bazen bir insan bir toplumu kurtarır. Tek bir iyi insan kocaman bir milleti, büyük bir kalabalığı kurtarır. Bazen bir kötü insan da, koca bir milleti mahveder. Yanlış bir hareketle, yanlış bir bayrak açarak, milleti yanlış bir yere sürükleyerek bir milleti mahveder!

Eğitimle, ham olan malzeme, insan, çocuk, kadın, erkek işlenir, kıymetli bir cevher haline gelir. Yâni, toprağın arasından çıkan, çakıl taşından bile fark edilemeyen, çakıl taşı sanılan yuvarlak bir taşın işlendikten sonra pırlanta olması, yüzüklere taş olması, göğüslere broş olması gibi, işlendiği zaman bir insan da pırlanta gibi olur. İşlenmemiş veyahut yanlış işlenmiş, yanlış eğitilmiş bir insan da topluma çok büyük zarar verir; anarşist olur, ana babasına âsi olur, yıkıcı olur. Tarif edilmeyecek kadar büyük zararlar verir.

Onun için, eğitim çalışması tarif edilmeyecek kadar kutsal, ibadet değerinde bir çalışmadır. Eğer eğitimin içeriği, muhteviyatı dinî ise, o

zaman ibadet oluyor. Dinî değilse de faydalıdır. Fakat dinî olduğu zaman ibadet oluyor.

İşte bu eğitimi yapmak için bazı insanlar öne çıktığı zaman, birtakım mâniler ortaya çıkıyor. Arap şairlerinden birisi diyor ki;

لِكُلِّ شَيْءٍ مَّانِعٌ وَلِلْعِلْمِ مَوَانِعُ

(Li-küllü şey'in mâniun, ve li'l-ilmi mevâniun)
“Her şeyin engeli vardır ama, ilme engeller sayılamayacak kadar çoktur.”

İnsan hele bir ilim öğrenmeye kalksın, artık önüne bin bir

türlü engel yığılır. Şeytan önüne çıkarır, caydırmaya çalışır. “İlim öğrenmesin, sevap kazanmasın, Allah’ın sevdiği kul olmasın, faziletli bir insan olmasın.” diye, bin bir türlü engel çıkarır. Eğitim yapmak isteyen, öğrenmek isteyen bir insan büyük zorluklarla karşılaşır.

Bu engelleri aşsa, birçok insanın önüne en büyük engel olarak zaman engeli çıkıyor. Diyor ki;

“—Zamanım yok hocam. Çok iyi söylüyorsun, tamam, ben eğitilmeyi seviyorum, öğrenmeyi seviyorum ama zamanım yok. Dükkânım var, fabrika var. Sabahleyin imza atarak giriyorum. Belli saatlerde orada olmam lazım! Üç gün gitmezsem ihtar alıyorum. Şu kadar gitmezsem işten atılıyorum. Evde çoluk çocuk var, paraya ihtiyaç var, çalışmadan olmuyor. Dosta düşmana muhtaç olmamak için çalışmak lazım!”

Haklı tabii. Bir insan öyle bir şey dediği zaman

boynunuzu büküyorsunuz. Bakın burada böyle bir zaman da yakalanmış oluyor. Bütün İngilizlerin, Avustralyalıların tatil yaptığı, “Herkes evinde çoluk çocuğuyla olsun!” diye devletin resmen her yeri kapattığı bir günde –benzin istasyonları bile kapalı, dükkânlar bile kapalı, aradığınız hiç bir şeyi bulamıyorsunuz– işte zaman mazereti kalmadı. Al sana uzun bir tatil. Zaman meselesi halloluyor, mekân meselesi çok güzel bir şekilde halloluyor.

Bizim memleketimizde bir zengin kimse, oğluna:

“–Evladım, ben senin okumanı istemiyorum; paramız var, malımız var, mülkümüz var; geçersin malımızın başına, idare edersin, yorma kendini... Yat bakayım!” diyormuş, elektriği kapatıyormuş.

Babası gittikten sonra çocuk elektriği açamıyor. Gündüzden mum tedarik etmiş; mumu yakıyor, mum ışığında ders çalışıyormuş. O şahıs yetişmiş, büyük bir adam olmuş.

Mum ışığında, izbe karanlık bir yerde bile insan ilim öğrenebilirken, ilim aşkı olduğu takdirde, böyle güzel yerlerde çok daha rahat öğrenir. Havadar, güneşli, manzaralı, ilk defa kullanılan binalar... Bakın burada ayakkabılarımızı çıkarak oturuyoruz. Çünkü buraya henüz ayakkabılı insan girmemiş. Bu salonu ilk defa biz kullanıyoruz. Tertemiz bir yer. Başkasının eli değmemiş olan bir yeri, İslâmî bir amaçla ilk defa bizim kullanmamız güzel bir şey...

Bu çok güzel buluş için Avustralyalı kardeşlerimizi

tebrik ediyoruz. On yıldır uyguluyorlar. Âdet oldu bu. İçinde bulunduğumuz şu faaliyet, *10. Aile Eğitim Çalışması...* 10 yıldır devam ediyorlar. Kendileri bilmiyorlar ama bu âdet Türkiye’yi bile etkiledi. Türkiye’de de senede birkaç defa bu eğitim çalışmalarını yapıyorduk. Bizimkinin sayısı 10’u geçti. Ama ben şimdi hangi rakamda olduğumuzu unuttum.

Senede birkaç kez eğitim toplantısı yapıyoruz. Aileleri topluyoruz. Hem de en güzel yerlerde, beş yıldızlı otellerde topluyoruz. 950 kişilik oteller yetmiyor, yandaki otellerde bile yer alınıyor. Yine ihtiyaçlar karşılanamıyor. Gelenlerin hepsi memnun oluyor. Çünkü gerçekten turistlerin rağbet ettiği güzel yerler oluyor.

Bir insan tek başına oraya gitse, parası olsa bile orada başka insanlar varken rahat edemez. Çünkü o başka insanlar içki içecek, dans edecek, mayoyla yüzme havuzuna girecek, güneşleneceğim diye etrafta dolaşacak. “Bu hava bana uygun değil!” der, gidemez. Parası olsa bile böyle bir yerde kalamaz. Ama böyle topluca olunca kalabiliyor.

Türkiye’de böyle toplantılarda biz çok güzel sonuçlar çıkarttık. Güzel sonuçların bir tanesini size söyleyeyim:

Meselâ. Aydın’ın Söke ilçesinin Akbük koyunda, deniz kenarında beş yıldızlı bir otelde, bin kişinin üstünde bir grupta bir aile eğitimi toplantısı, çalışması yapmıştık. Orada:

“—Eğitimi güzel yapmak için bir radyo kuralım.” dedik, radyo kurduk.

Bulduğumuz yerin adı Akbük olduğu için, “Ak”ı oradan aldık. Radyonun ‘ra’sını aldık. “AKRA” adı ile Ak Radyomuzu kurduk. Türkiye’de 130 yerden yansıtıcıyla yayın yapıyor. Uzaydan da satellite ile, uydu ile yayın yaptığı için Orta Asya’dan, Suudi Arabistan’dan, Afrika’dan Avrupa’ya kadar, Norveç’e kadar dinlenebiliyor.

Ak Radyo’yu orada kurduk. Çok büyük bir coşku oldu. Sevinçten ağladık, gözlerimizden pınar gibi yaşlar aktı. Tatlı tatlı sendeleyerek, yavaş yavaş yürüyerek, küçücük kızlar geldi; anasının kendisine taktığı küçük yüzüğü, minnacık yüzüğü getirdi verdi, “Bu da benim AKRA’ya bağışım olsun!” diye. Küçük çocuklar çikolata paralarını getirdiler, verdiler. Tabi biz de “çok kıymetli para” diye onları başköşeye koyduk. Çünkü bereketi var... Küçüklerin hareketinden Allah’ın rahmeti cûşa gelir, çünkü onlar mâsumlar.

Mübalağa etmiyorum, övünmüyorum, “Allah’a hamd ü senâlar olsun, şükrolsun” diye söylüyorum; bugün devlet radyosundan ilerideyiz. TRT’den, yani Türkiye’nin Radyo Televizyon yayınından daha ileri yayın yapıyoruz, daha zengin yayın yapıyoruz, daha çok dinleyiciye hitap ediyoruz. Onlardan daha ilerideyiz. Yani devletten ilerideyiz.

Bir ara bir elektrik kesiliyor, merkeze telefon yağıyor:

“—Radyoya ne oldu? Ben AKRAkolik oldum, radyo niye sustu? Bir şey mi var?” diye

soruyorlar.

Önceden tanımadığımız halde radyodan dolayı tanıştığımız, bağlandığımız arkadaş, kardeş olduğumuz insanlar oldu.

Suudi Arabistan'da bir olayla karşılaştım. Mekke'de birisi benimle karşılaştı. Sesime biraz kulak verdi, dinledi.

“—Sen Es'ad Hoca mısınız?” dedi.

“—Evet, Es'ad Hocayım.” dedim. “—Sesinden tanıdım.” dedi.

Radyoda görüntü yok ya, görüntümüzü bilmiyor ama sesimizden, sesimizin vurgusundan, tonundan tanımış. “Ben sizin vaazlarınızı dinliyorum hep...” dedi.

Dün akşam, bir radyoya on dakikalık bir konuşma verdik. Buradaki konuşmalarımız dinleniyormuş, herhalde muhtelif şehirlerde yayınlanıyormuş. Bizim haberimiz olmadan bir çalışma oluyor.

“—Bu nerede oldu, ilk çıkışı neresi?”

Böyle bir aile eğitim faaliyeti içinde oldu. Hayırlı bir karar alındı. Denildi ki;

“—Bizim de bir radyomuz, televizyonumuz olsun.”

“—Pekâlâ” dedik, AKRA'yı kurduk.

Allah hepinizden razı olsun...

Bunlara niçin önem veriyoruz? Eğitimin aracı olduğu için. Eğitim en güzel tarzda yapılabiliyor. Şoför bir taraftan arabasını sürüyor; müşteri

alıyor, müşteri indiriyor, müşteri bindiriyor bir taraftan bizim radyoyu dinliyor, müşterilere de dinletiyor. Evde hanım mutfakta çalışıyor, akşam için çoluk çocuğuna, beyine yemek hazırlıyor, dolma yapıyor, tatlı yapıyor; bir taraftan bizim Ak Radyo'yu dinliyor.

Güzel bir çalışma oldu. Türkiye'deki çalışmalar çok güzel sonuçlar verdi.

Sizin başlattığınız bu güzel âdet (Aile Eğitim Toplantıları) Türkiye ile sınırlı kalmadı, Avrupa'da da bunlar yapılıyor. Sizden örnek alınarak, sizden esinlenerek yapılıyor. İsveç'te kaç tane olduğunu unuttum, birkaç defa bizi çağırdılar. Biz aile eğitim toplantılarına orada katıldık. İngiltere'de oluyor. Birkaç defa çağırdılar, gittik. Amerika'da oluyor. Amerika'da da çağırdılar, o toplantılara katıldık. Çok büyük hayırlara vesile oldunuz. Farkında olmadan defterinize sevaplar yazılıyor ama, siz bilmiyorsunuz. Amerika'da bir eğitim çalışması oluyor, güzel İslâmî faaliyetler oluyor; buradakiler hep sevaplar kazanıyorlar, nereden olduğunun farkında değiller.

Konuşmacılar, "Büyük fedakârlıklarla Avustralya'ya gelen Hocamız." dediler. Severek geliyorum; bir mecburiyetten değil, ite kaka değil. Allah hepinizden razı olsun... Bizim muhtelif yerlerde ihvanımız var, kardeşlerimiz var. Türkiye'de, Almanya'da, İsveç'te, Amerika'da... Yüzünüze karşı methetmek gibi olmasın ama en vefalı kardeşlerimiz Avustralya'da... Telefon açarlar; halimizi, hatırımızı sorarlar, ilgilenirler. Türkiye'ye geldikleri zaman ararlar, sorar-

lar. Baęları çok yüksek...

Biz bunları severek yapıyoruz. Size karşı medyûn-u şükran olduğumuz için yapıyoruz. Şükür, teşekkür borcu hissettiğimiz için yapıyoruz. Güzel şey icat ettiniz. Allah hepinizden razı olsun...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

25.12.1996 - Melbourne /Avustralya

(Aile Eğitim Toplantısı / Açılış)

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü